

גיליון מס' 231

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת עקב

מאמר השבוע

מאת ראש הסוכות הרב יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

סיפור לשבת

"האם צריך חיילים כדי לנצח?"

בצורה שלא נתנת להתפס במח אנושי, ואין דבר בעולם שאין בכוח לעשות. כל דבר שנדמנו בלבנו - בידי של הבורא יתברך לעשותו. ואף אם כל העולם יאמר לך זה בלתי אפשרי, תענה להם, בשבילך זה בלתי אפשרי, אבל עבור הבורא הגדול והנורא הכל אפשרי. חזק זה בא לידי בטוי בכל מישורי החיים כמו שכתבתי כבר בפרק "כל יכול". ידיעה זו צריכה הרבה שנון והתעמקות. אם נתבונן במעשי הצדיקים שהיו מלמדים בנשים בכל הדורות, נבין שכל מה שקרה אתם קרה פיון שהאמינו וידעו "שאין לה" מעצור להושיע ברב או במעט" כמו שאמר יהונתן, בנו של שאול, לנושא כליו. כשאור שמספר הפלשתים שרצו להלחם נגדם רב מאד, והנער נושא כליו של יהונתן פחד מאד, ענה לו יהונתן פסוק זה. הבורא יתברך לא צריך חילים רבים כדי ששנצח את האויב. פסוק זה חזק אותי מאד. בזמנים קשים שלפי הטבע היה נראה בלתי אפשרי לפתור את הבעיה שנתי לעצמי, אין מעצור לה להושיע וכו'.

"מדוע פניך נפולות?" (ספור)

בענין זה יש את ספור דוע שמוכא בגמרא תענית (כה', ע"א) מעשה כרבי חנינה שבתו הדליקה בטעות נרות שבת ע"י חמיץ במקום שמן. ראה אותה אביה קשה עצובה ושאל אותה: "מדוע פניך נפולות?" ענתה לו בתו: "כלי של חמיץ התחלף לי בכלי של שמן, והדלקתי ממנו נר של שבת". ענה לה אביה "מי שאמר לשמן וידלק שבת" לא ענה לה בברכה: "יהי רצון שידלק החמיץ". רבי חנינא רצה ללמד את בתו סוד גדול באמונה: אין הבדל בשביל הבורא יתברך להדליק חמיץ בדיוק כשם שהוא מדליק את השמן. לאחרונה נגש אלי אברך בשאלה: "מה, אם אני בוטח בה' שיתן לי היום דירה, זה אפשרי?" תשובתי אליו היתה: "לא בשבילך. אם אתה לא מאמין הוא לא יתן לך, אם תאמין באמונה אמתית ביכולתו של הבורא יתברך, אז תזכה לראות את יכולתו האמתית.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

הרחמים והחמלה. בודאי נתקלתם אי פעם בעני המתחנן לצדקה או לדבר מאכל כדי להשיב את רעבונו. במקרים קשים יותר אדם שחולה במחלה קשה ומבקש עזרה בהוצאותיו הרפואיות הרבות שבהם תלויים חייו, מיד מתמלא לבכם בחמלה, ואתם נותנים לו את העזרה שבקש, כל אחד כפי יכולתו. ואפלו שאינכם מכירים את הנזקק ונדאי שאינכם אוהבים אותו, משום שמתת הרחמים אינה קשורה להפרות קודמת או לאהבה. כך גם בבורא יתברך ישנה מדת הרחמים מרבה יותר מכל הברואים כלם פיון שכל הרחמים שבעולם באים ממנו יתברך, כמו שנאמר: (דברים, יג', יא) "ונתן לך רחמים ורחמן". כשנשאל את העני: "מדוע אתה חושב שיתנו לך צדקה?", ודאי תשובתו תהיה: "ישאל רחמיים בני רחמיים". כך גם יהודי הבוטח בה' יודע שאף אם לא מגיע לו, הקב"ה רחמן ומרחם על בניו ויעשה עמיהם לפנים משורת הדין. על ידי שיהודי פונה לבורא יתברך בלשון תחנונים, מיד הוא מפעיל את מדת הרחמים, ואז הנהגת הבורא עמו היא במדה נפלאה זו, מדת הרחמים.

גם כשהמצב אבוד...

"הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל", אין רגע בעולם שהבורא יתברך לא משגיח עלינו ומנהיג אותנו בכל מעשינו, אפלו ברגעים קשים. כשנראה לנו שנסארונו לבד, צריכים אנו לדעת: הקב"ה לא שוכח אף אחד, ואפלו לא לרגע. על זה אמר דוד המלך ברוח קדשו: "גם פי אלך בגיא צלמות לא אירא רע, כי אתה עמדי". אפלו ברגעים שאנחנו מרגישים בחשכה, הקב"ה אתנו בתוך החשכה כמו שאמר הכתוב: "עמו אנכי בצרה". כשנכנסת בלבנו ידיעה זו שהבורא יתברך אינו שוכח את הברואים ואינו מסיח דעתו מהם אף לרגע, מיד קופצת בלבנו המחשבה, "אין יאוש בעולם כלל". וגם כשהמצב נראה אבוד, דע לך, יהודי יקר, שה' יתברך אתך ולא יעזב אותך בעולם.

האם צריך חילים כדי לנצח?

הידיעה הברורה שהבורא יתברך הוא חזק וגבור

עוזרים בבניית הבניין ושותפים
בכל הזכויות שיהיו בו לנצח!

בואו ותהיו שותפים

מחזורת ליל חנוכה 2007 ו"ח לחשוון 56 תשס"ז
מקבלי כבוד מיוחדים וחשובים י"ח חנוכה 56 תשס"ז
במסגרת יום הקדוש את הארץ ואת כל ימינו ואת כל ימינו

03-8000-770

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	א	ב	ג	ד
כניסה:	19:13	19:16	19:13	19:15
יציאה:	20:03	20:06	20:03	20:05
ד"ת:	20:55	20:58	20:54	20:57

בירושלים: לנהגים 40 דקות 16:55

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

התמדה ללא הרף

בספרו 'מאור ישראל' (דרשות עמוד רנה) העיד על עצמו מרן זי"ע בזה הלשון: זכורני בימי חורפי, שכשחזרנו מבית הכנסת לביל שבת ובני הבית היו מתארגנים לעשות קידוש וזה לקח כמה דקות, ובכל ליל שבת עשיתי לי סדר של לימוד ברגעים אלה של ההמתנה לקידוש, והייתי לומד כמיטב יכולתי עמוד או שני עמודים, עד שיגידו "שלום עליכם" ו"אשת חיל מי ימצא", ובצורה זו סיימתי גמרות שלמות.

ועוד כתב מרן: ויש דברים שלמדנו לפני חמישים שנה ויותר, ואנו זוכרים אותם, כי חזרנו עליהם פעמים רבות, ואם לא היינו חוזרים לא היינו זוכרים.

וסיפר הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א, כי בסביבות שנת תש"ד נהגו לאפות מצות בערב פסח לאחר חצות היום, בראשותו של הרב צדקה חוצין זצ"ל, ואביו הגה"צ רבי שלמן זצ"ל היה המשגיח על המלאכה. ובתוך כך נכנס מרן זצ"ל שהיה אברך צעיר וכחצי ק"ג קמח בידו, וכדי לאפות לו מצות ליל הסדר. והנה האופה לא התייחס אליו כהוגן ומרן ברוב ענוותנותו פירש בחצר לקרן זווית, הוציא שולחן ערוך אורח חיים מחיקו, והחל לומד דברי מרן סעיף אחר סעיף. ורבי שלמן בידעו את ערך מרן וערך זמנו היקר, הציץ מאחורי גבו והשתומם על המראה הלו, ותיכף ניגש אל האופה וביקשו להזמין את מרן לאפות את חלקו, וכדי שימהר לשוב אל לימודו. וסיפר מור חמי כי אביו אמר לו בזה הלשון: התפעלתי ונחרדתי משלוש מעלות שראיתי בו: האחת שעם כל גדלותו וידענותו, הוא חוזר ומשנן עשרות פעמים את דברי השו"ע. השנית שגם בערב פסח הוא לוקח עמו את השו"ע לכל מקום. והשלישית שבתוך כל ההמולה והרעש, הפיח והעשן, הוא מנתק את עצמו מהסביבה ושוקע בלימודו, ובוודאי שאדם כזה ראוי להיות גדול הדור. (קנין התורה של מרן).

שאלות ותשובות
מאת מורנו הר"ג יצחק הכהן שליט"א

שאלה: כבוד הרב אני מלמד בתלמוד תורה ולפעמים אנחנו עושים טיולים לקברי צדיקים וכל זה כשישנם ילדים (פחות מגיל בר מצווה) כהנים. האם צריך להזהירם שלא יכנסו לקברי צדיקים?
תשובה: בשו"ע (יו"ד סימן שעג) פסק מרן שכשם שהכהן מוזהר לא להיטמאות למתים כך הוא מוזהר על הקטנים לשמור אותם שלא יטמאו, ולכן צריכים ההורים להקפיד שהילדים הכהנים לא יכנסו לקברי צדיקים כלל.

שאלה: האם מותר להשכיר דירה לגוי בארץ ישראל?
תשובה: בשו"ע (יו"ד סימן קנא סעיף ח) פסק שמותר להשכיר בית לגוי בארץ ישראל ובתנאי שלא יכניס לבית עבודה זרה והדומה לה, וגם צריך להוריד את המזוזות לפני שהגוי נכנס לדירה. ובוודאי שצריך לבדוק שהגוי לא אלים או מזיק לשכנים, וכדי שלא יגיע נזק לדיירים של הבניין.

שאלה: האם מותר ללכת בשבת לבקר חולה בבית החולים וכשיש בדיקת חום בכניסה?

תשובה: אם זה מכונה אוטומטית הניצבת בשערי בית החולים אז זה תלוי באדם, שכן אם הוא חפץ להיבדק טרם כניסתו לביה"ח, אסור, אלא אם כן נכנס לבקר חולה שיש בו קצת סכנה והוא נצרך לאותו חולה שלא יגבר עליו חוליו. ובמידה ואותו אדם לא מעוניין בבדיקה וכגון שיודע שאין לו חום (כשעשה בדיקה קודם השבת וכדומה), אזי מותר הדבר מדיון "פסיק רישא בדרבנן דלא איכפת ליה", ועל כן רצוי גם שאדם היודע שיצטרך להיכנס לביה"ח בשבת הרי שיעשה בדיקה קודם השבת.

ואם הבדיקה נעשית ע"י שומר גוי בכל מקרה מותר, ואם שומר יהודי בודק אותו בכל מקרה אסור, אלא אם כן זה חולה שייכבד עליו חוליו וכמו שכתבנו. ובכל מקרה וודאי שלצוות הרפואה מותר למדוד חום ולהיכנס לבית החולים, ומפני שזה ספק פיקוח נפש.

מעבר לסגולה
מאת הרב אלהו עמר שליט"א

קדושת אור נרות השבת

מדרש פליאה

במדרש 'אבכיר' (הובא ב'עין יעקב' יומא עד ע"ב) מובא דבר פלא, שכאשר משה רבינו תיאר בפני עם ישראל את הנסיונות שעברו במדבר, הוא ציין בתוכם את אכילת המן (דברים ח, ג) "ויענך וירעבך ויאכלך את המן". ויש להבין מדוע אכילת המן מכונה עינוי והרעבה? ועוד צריך להבין את סיוע דברי המדרש 'מכאן רמז להדלקת נרות שבת', שכן מהו הקשר בין אכילת המן לנרות השבת?

אכילה עם העיניים

ומבאר ה'זרע שמשון' על פי המובא במדרש ששאלו תלמידיו של רבי מנחם (קהלת רבה ה, יא) 'מדוע נקרא המן מאכל רעבון', והשיב להם רבם: אם יש בפניכם קישוא שלם אך קטן, וחצי קישוא גדול דהיינו שהחצי גדול מן השלם, כמה לדעתכם יעלה חצי הקישוא הגדול

לעומת הקישוא הקטן והשלם? ומיד השיבו התלמידים: הקישוא הקטן יעלה שני זוזים בעוד שחצי הקישוא הגדול יעלה רק זוז אחד. וכששאל רבי מנחם 'מדוע', השיבו לו תלמידיו: כאשר רואים קישוא שלם זה יפה לעיניים, וכשם שאדם נהנה מן הטעם כך הוא נהנה מן המראה.

עונג שבת

ועל פי זה מבואר הקשר בין המן לחיוב הדלקת נרות בשבת, שהמן היה נחשב כעינוי משום שבני ישראל לא ראו בו את המזון שחשבו עליו אלא שהתהפך להם לכל מיני טעמים, אך לא היתה להם אכילת העין, ומטעם זה גם אדם עיוור לעולם לא שבע ושמח במזונו (יומא עד ע"ב), ומכיון שבשבת יש חיוב להתענג ולאכול לכן עלינו להדליק נרות על מנת להנות מסעודת השבת ולקיים עונג שבת כראוי.

הנאה שאינה מושלמת

אך צריך להבין מדוע ניתן המן לישראל בדרך עינוי ורעבון, והרי בורא עולם יכול היה לעשות את המן במראה יותר יפה ומושך מכל הפירות והירקות שיש בעולם, ואז יכלו

לשבוע גם ממראה עיניהם? ומבאר ה'זרע שמשון' שהמן הוא מזון רוחני והעולם הזה לא ניתן על מנת שנהנה בו ובפרט שמדובר בהנאה רוחנית, ולכן ניתנה להם הנאה זו חסרה וכמו כל הטובות שיש בעולם שהם חסרות (עיי' בהרחבה פרשת ואתחנן אות יג).

אכילה שכולה קודש

והנה כל זה באכילת ימי החול, אבל אכילת השבת היא אכילה שונה ונחשבת אכילה שכולה רוחנית, שהרי אין אדם מעלה רימה ותולעה ממזון שאכל בשבת (ראשית חכמה' שער הקדושה פרק טו), ומטעם זה תיקנו חכמים לאכול את אכילת השבת לאור הנרות ולא בדרך עינוי ורעבון, ומאחר ועלינו לענג את השבת במזון משובח משום שאכילת השבת כולה קודש, וכמו השביעה הרוחנית מאור הנרות שהיא חלק מן העונג הן הגשמי והן הרוחני.

שימו לב - לתיאום הרצאות במספר החדש
- שלחו הודעה כתובה בלבד - 055-67-25-138
את הספר 'מעבר לסגולה'
ניתן להשיג בהידברות 073-222-1250

"וְעֵתָהּ יִשְׂרָאֵל מָה ה' אֱלֹקֶיךָ שְׂאֵל מְעַמְךָ פִּי אִם לִירָאָה אֶת ה' אֱלֹקֶיךָ לְלֶכֶת בְּכָל דְרָכָיו וְלֹאֲהַבָּה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת ה' אֱלֹקֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ" (י. יב.)

הגמרא בברכות (לג ע"ב) אומרת, 'הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים'.
וכבר ידוע שבעבודת ה' הקב"ה אומר ליהודי: תסתכל עלי, ותעשה כמוני.

מה הוא רחום, אף אתה רחום. מה הוא חנון, אף אתה חנון. מה הוא גומל חסדים, אף אתה גומל חסדים...

יש להתחקות אחר מידותיו של הקב"ה. ומה עם יראת שמים...? וכי מה נגיד?? 'מה הוא ירא שמים, אף אתה!'

ממי הקב"ה ירא? אין לו ממי לירא!
ולכן זה מה שהקב"ה מבקש מאיתנו, כי את זה הוא לא יכול ללמד אותנו...

ומעשה היה בהונגריה ברב מאוד חשוב בשם הרב פריינד שהיה מקורב למלך, והמלך שמאוד העריך את הרב, העניק לו פעם אחת במתנה שרביט מלכותי ונוצץ מכסף טהור, אך בראשו היה צלב.

והנה כולם יודעים, הרי צלב זה "שקץ" שתקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא" - עבודה זרה!

כל אחד מבין, ודאי צריך להוריד את הצלב...
אבל מצד שני בפעמים הבאות שהרב יבוא למלך הרי הוא צריך לבוא עם השרביט, ואם המלך יראה שהרב קיצץ לשרביט את הראש, הוא יקצץ לרב את הראש...

מה עושים?
הרב פריינד שהיה ירא שמים החליט ללכת עם הצד החזק, הצד של מלך מלכי המלכים, והוריד את הצלב מהשרביט...

וכשהגיע הרב לפני המלך בפעם הבאה, כמובן שהוא נכנס עם השרביט, וכשראה זאת המלך שאל: למה הורדת את הצלב? ענה לו הרב: "מעשה שטן... השרביט היה גבוה מדי ולא היתה לי אפשרות להשתמש בו, זה לא התאים".

אמר המלך: אז למה חתכת מלמעלה? היית חותך מלמטה!
ענה לו הרב: "אדוני המלך, למטה?!

למטה זה הגיע עד הרצפה, זה היה מצויין... הבעיה היתה למעלה, שם זה היה גבוה מדי". וזה עבר בשלום...

איך תירוץ כל כך טיפשי יכול לעבור? איך?
אומר הקב"ה: אתה תהיה ירא שמים, זה כל מה אני מבקש, את השאר תשאיר לי...

אדם שהוא ירא שמים, אזי דבריו נשמעים גם כשזה טיפשי.

(מתוך 'אוצר הדרשות הקצרות', ניתן להשיג בטלפון: 0548-433-555)

חסר לו איוון

בטח הרבה מכן מכירות את הסאגה של בעיות איוניים - ירידה בשמיעה - קושי בדיבור - איחור בהתפתחות - בעיות בחברה - תסכול גננת וכו' וכו'....

שלמה בן ה-3 וחצי סבל מהאמור לעיל.. טופל אצל קלינאית תקשורת, ריפוי בעיסוק, נשלח לאיבחונים ולאיינספור בדיקות שמיעה. תודה לה' הוא התחיל להשתפר.. ולפתע - התחילה בעיית גמגום. פתאום שלמה הקטן שבכל מקרה בקושי מבינים משפט שלו.. התחילו להיתפס לו המילים, כל פעם יותר ויותר.. דווקא בזכות "תקופת הקורונה" שהיה הרבה בבית, זה כמעט לגמרי עבר, אך כשחזר לשגרה שוב התחילו להיתפס לו המילים.. פתאום הגנת אומרת לאמא: "הוא קצת מגמגם, לא?" - בום, נחת עליה מסך שחור.. זהו, כולם קלטו.. כנראה שזה יותר ממה שחשבת.. החליטה האמא להתייעץ טלפונית עם הקלינאית תקשורת שטיפלה בו.

התשובה של הקלינאית היא זו שיצרה את המאמר שלפניכם. הקלינאית אמרה לאמא שזו תופעה מוכרת שמתחיל גמגום לילדים שעושים מקושי בדיבור לדיבור יותר מובן, או הפוך.. והיא אף אמרה "חסר לו איוון בגוף, צריך לעזור לו להגיע לאיוון.. וזה ברוב המקרים עובר". אוקיי איך בדיוק מחזירים איוון?! מה אני רופאה?!

אז הקלינאית ממשיכה באותה נשימה ואומרת "10 עד 15 דקות עם אמא כל יום במשחק רגוע, רק את זה, וחוזר לו את האיוון". מדהים (וכמובן לחזור אליה למעקב, כי לעיתים צריך המשך טיפול בקליניקה). אבל העיקרון הדהים אותי.

מה מחזיר את ה"איוון" לילד?? אמא. להיות עם אמא. להרגיש שאמא שם, שהיא איתו, שהיא שלו. לא יאומן. הקלינאית קוראת לזה בשם "המקום הבטוח" ואני מצטטת: "אנחנו מייצרים סביבה שמעודדת שטף, תקשורת של יוזמה והיענות ומה שנקרא: "סייף פלייסי"- "מקום בטוח" עבור הילד. במקרים רבים זה מספיק והמערכת של הילד מתאזנת, כמובן לא בכל המקרים ויש שצריך התערבות יותר משמעותית- עקיפה או פרונטאלית בקליניקה".

אותה אמא כמובן לקחה את הטיפ בשתי ידיים, ועם כל הקושי שבדבר היא כל כך השתדלה לקיים את זה.. ותאמינו או לא, היא ראתה שיפור מיידי. 15 דק' לילד זה באמת לא כל כך פשוט. היא השתדלה אפילו בפחות זמן, אבל כן לתת לו תחושת ביטחון שאמא עכשיו רק איתו.

מה הוא היה צריך הילד החמוד והיקר הזה שלא עשה רע מימיו?? את אמא שלו. אמא היא הביטחון, היא השלווה של הילדים, היא מרגיעה אותם ומצילה אותם מכל כך הרבה דברים.. פשוט לשבת על הרצפה, לשחק עם הילדים, לנשק ולהצחיק אותם.. זה האיוון שלהם בחיים. זה הביטחון שלהם.

מיד לאחר השיחה הזו והעבודה שהיא עשתה עם שלמה.. התחילה אותה אמא להסתכל מסביב ואמרה לעצמה - "גם יצחק בן ה-10 עובר תקופה עם חברים שלו, פתאום מתחבר לחברים שלא כל כך מוצאים חן בעיניי, פתאום הוא התחיל לא להקשיב ולבדוק גבולות.. הוא גם עובר תקופה - אולי הוא צריך איוון? אולי גם יעזרו לו 10 דק' ביום עם אמא?.. ומה עם אפרת? היא כל כך מתרגשת שאחרים באים ועושה שטויות ליד אנשים.. היא לא צריכה איוון? רגע, ותהילה? היא בכלל כל היום צורחת שלא מביאים לה את מבוקשה, ולא יודעת דחיית סיפוקים מהי... אולי יעזור לה הטיפ של שלמה?" וכך הלאה..

כל ילד צריך איוון בתקופות מסוימות בחייו, כל אחד עובר מה שעובר וזה בטוח לא מזיק אלא רק הפוך.

5 דקות עם כל ילד, וכשאמא רק שלו בדקות הללו נותן כל כך הרבה כוחות וביטחון לילדים. לשבת רק איתו.. להסתכל על נמלים שהולכות ברחוב, על השמש הקופחת, או על הירח המשתנה.. לדבר על הא ודא.. בלי תפוח, בלי מוסר וביקורת. רק חיבוק ואהבה. שנוכה לקיים!

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

ומה היא באמת התשובה? שתי גמרות!
גמרא אחת (סנהדרין יז) אומרת: כאשר היתה אהבה בינינו יכולנו לישון על חוד של סייף (חוד החרב), וכאשר שנאה היתה בינינו מיטה בת שישים אמה לא מספיקה לנו.

ואם תשאלו איך זה עובד עם המציאות. התשובה אכן נמצאת בגמרא נוספת.

הגמרא (סנהדרין כ) אומרת שבדורו של רבי יהודה בר עילאי ישנו שישה בטלית אחת, ומסביר ר' חיים שמואלביץ זצ"ל שכאשר כל אחד דואג לעצמו ומושך אליו את הטלית, התוצאה תהיה שהטלית תקרע. אבל כשכל אחד דואג לכסות את השני והשני מכסה את השלישי וכן הלאה, התוצאה תהיה שכולם יהיו מכוסים...

ומסופר על הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל שהתארח פעם בשבת בחו"ל, והאוכל שם כמובן היה כשר למהדרין, אבל הרב בשל חומרותיו הרבות אכל רק חלה.

וכשנשאל הרב "מה עם עונג שבת?" אמר להם הרב: "אין לכם מושג איזה תענוג יש לי שאני שומר על החומרות שאני נוהג בהם". ואף כאן אם כל אחד מבני הזוג ידאג לשני, אזי הוא יצליח לישון מהנאת הוויתור, ונמצא שכך פותרים את בעיית המיזוג של בני הזוג.

להתעדן באהבתך

תלוי בכם

מסופר על הרב נחום דיאמנט שליט"א שדיבר בכנס לבנות רווקות מבוגרות, ובפתח ההרצאה הוא הציג שאלה: כאשר אתן באות לפגישה מה אתן מחפשות? ומיד כל המאמתיים בנות שהיו שם ענו כמו במקלה "שיהיה מתאים ליי".

הווי אומר שכל אחת מחפשת את טובתה האישית בלבד, והראיה, שאף אחת לא ענתה שאני אהיה מתאימה לו. ואם כך מה תענו על השאלה הבאה:

בשעה טובה ומוצלחת התחתנתם והנה את מגלה אחרי החתונה שבעלך סובל מאויר יתר על הפנים ואינו מסוגל לישון עם מאורר או מזוג, ואילו את בדיוק להיפך אינך מסוגלת לישון בלי מיזוג טוב. מה תעשו?! תשנו בשני חדרים?! תתגרשו?!

שאלה לדיון.
אחת ענתה "שיישן עם שמיכה על הראש ולא ירגיש את האויר על הראש".

אך הרב ענה לה באותו ראש: לישון בקיץ עם שמיכה על הראש?! את ממש נאצית. וכך עוד כמה ניסו לתרץ תירוצים אגואיסטיים.

בשבת והודאה לבורא עולם יצא לאור ספרו החדש
של הרב יגאל כהן שליט"א
על פרק רביעי של חובת הלכות
ביאור בשפה נעימה וברורה

**שער
הבטחון
המבואר**

נחום בארי מל תלמידי הרבינו מנחם
היחיד הקלובות

ניתן להשיג במשרדי "יביע אומר" 03-8000770
ובחנויות המובחרות

המסעדה

מסעדת החסד מבית "יביע אומר"
לע"נ ר' ישעיה בן ר' משה מקרעסטיר זיע"א

המסעדה מבית "יביע אומר"
המאכילה מידי צהריים אנשים אשר אין ידם משגת לאכול ארוחה חמה.
יש לכם שמחה? סעודת מצוה? אזכרה?
רוצים לתרום לעילוי נשמת? לרפואה? וכד'
תרמו סעודת עניים ותהיו שותפים במצוה הגדולה!

לתרומות חייגו:
טל': 03-8000770
חזכו למצוות

200,000 יחידות

מהדיסק החדש
של הרב יגאל כהן שליט"א
בהדפסה
רוצה להיות שותף?
בתרומה של 12*100
אתה שותף!

לפרטים: 03-8000770

"אוצר הדרשות הקצרות"
הספר שיטעים אך אג שולחן השבת

ניתן להשיג בטל':
0548-433-555

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים